

РЕШЕНИЕ

№ 498

гр. Търговище, 06.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вяра М. Панайотова

при участието на секретаря Янита Т. Тончева
като разгледа докладваното от Вяра М. Панайотова Гражданско дело № 20233530100380 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното :

Предявен е иск с правно основание чл.439 от ГПК във вр. с чл.124, ал.1 от ГПК.

Постъпила е искова молба от М. Б. М. от гр.Търговище, действащ чрез пълномощник против „ВиК – Варна“ ООД, ЕИК 103002253 гр.Варна, в която се твърди, че по ч.гр.д. № 2002 / 2017 год. на РСТ в полза на ответника и против ищеца е била издадена Заповед за изпълнение № 1092 / 24.11.2017 год. и въз основа на нея е бил издаден изпълнителен лист № 1804 / 22.12.2017 год.. Ищецът твърди, че въз основа на представен от ответника изпълнителен лист, издаде на 22.12.2017 год. е било образувано изп.д № 202337690400153 по описа на *** А.З., рег. № 769 на К***, с район на действие ОС-Търговище, като на 17.02.2023 год. на ищеца била връчена покана за доброволно изпълнение. Твърди също, че след като се е запознал с изпълнителното дело е установил, че върху изпълнителния лист няма отбелязвания, от които да е видно, че въз основа на него са били образувани други изпълнителни дела, поради което счита, че ответникът по делото след получаване на изпълнителния лист за вземането си е бездействал повече от пет години. Поради това бездействие, ищецът счита, че правото на ответника на принудително изпълнение на вземането по издадения изпълнителен лист е погасено по давност, поради изтичане на три годишен срок по чл.111, б.в от ЗЗД, както и на петгодишния срок по чл.110 от ЗЗД, към момента на образуване на изпълнителното дело. Ето защо ищецът моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на

ответника, че не му дължи изпълнение на вземането, за което е издаден изпълнителен лист по ч.гр.д. № 2002 / 2017 год. на РСТ и е образувано изп.д № 202337690400153 по описа на *** А.З., като се присъдят направените по делото разноски. В съдебно заседание, чрез процесуален представител поддържа предявения иск.

В месечния срок по чл.131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответникът. В отговора предявения иск е оспорен изцяло, като са наведени твърдения от ответника, че не е изтекла погасителна давност за принудителното изпълнение на вземанията му от ищеца по издадения изпълнителен лист. Твърди, че по изпълнителното дело, образувано въз основа на издадения в него полза изпълнителен лист от 22.12.2017 год., в качеството си на вискател, е поискал извършване на изпълнителни действия, в това число и забор на банкови сметки на длъжника, като всяко предприето действие в производството е прекъсвало давността. В отговора се твърди, че към образуване на изпълнителното дело не е била изтекла погасителна давност, поради спирането на давността в периода 13.03.2020 год. – 21.05.2020 год. по силата на ЗМДВИП, като след изтичане на законоустановените срокове е започнала да тече нова давност за вземането, която съгласно чл.117 от ЗЗД винаги е петгодишна, поради което отчитайки спирането на давността от 22.12.2017 год. до образуване на изпълнителното дело 27.01.2023 год. не е изтекъл петгодишния давностен срок, което обуславя и неоснователност на исковите претенции. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли иска. Претендира разноски. В съдебно заседание, чрез писмено становище от пълномощник е заявил, че поддържа наведените доводи, обуславящи неоснователност на иска.

След преценка на събраните по делото доказателства съдът прие за установено следното : От приложения препис от изп.дело № 20237690400153 на *** А. З., рег. № 769 К***, с район на действие Окръжен съд Търговище се установи, че същото е образувано на 27.01.2023год., въз основа на издаден в полза на ответника и против ищеца изпълнителен лист от 22.12.2017 год., въз основа на заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 2002/2017 год. на РСТ, влязла в сила на 22.12.2017 год., за сумата от 623,26 лв. - главница, представляваща консумирана и неплатена питейна вода в периода 09.07.2013 год. – 12.04.2016 год., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 31.10.2017 год. до окончателното изплащане на задължението, както и за сумата 201,45 лв., представляваща лихва за забава за периода 12.09.2013 год. – 24.10.2017 год. и направените в заповедното производство разноски в размер на 75 лв. С молбата за образуване на делото ответникът е посочил конкретни изпълнителни способи – забор върху банкови сметки и други вземания на длъжника, възбрана на недвижими имоти, продажба на движими и недвижими вещи. Видно от приложения препис на изпълнителното дело *** е изпратил покана за доброволно изпълнение до длъжника, извършил е съответните справки за установяване имуществото му и на 30.01.2023 год. е наложил забор върху банковата сметка на ищеца в „Банка ДСК“ АД.

При така установеното съдът прави следните изводи: Предявения от ищеца иск е по чл.439 от ГПК във вр. с чл.124, ал.1 от ГПК. Чрез иска по чл.439 от ГПК длъжника може да установява факти, възникнали след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание, от които факти длъжника черпи права, изключващи изпълняемото право - плащане, давност, прихващане и др. С оглед твърденията, в исковата молба на ищеца съдът счита, че предявения иск по чл.439 от ГПК е допустим, тъй като същия се позовава на нов факт, възникнал след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издаден изпълнителния лист, а именно изтекла, след влизане в сила на изпълнителното основание погасителна давност за вземанията по издадения в полза на ответника и против ищеца изпълнителен лист, поради което и същите не подлежат на принудително събиране. При изложената по-горе фактическа обстановка съдът приема за безспорно установено, че факта на който се позовава ищеца е възникнал след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издаден изпълнителния лист. Както беше посочено по-горе между страните в качеството им на взыскател и длъжник има образувано изпълнително дело № 20237690400153 по описа на *** А. З. , образувано на 27.01.2017 год. Твърденията на ищеца са, че още към образуване на изпълнителното производство – 27.01.2023 год. е било погасено правото на ответника на принудително изпълнение за вземанията, установени със заповед за изпълнение, въз основа на която е издаден изпълнителен лист на 22.12.2017 год., тъй като от издаването на изпълнителния лист до образуване на изпълнителното дело е изтекъл както краткия тригодишен давностен срок по чл.111, б.в от ЗЗД, така и петгодишния такъв по чл.110 от ЗЗД.

Тези твърдения на ищеца съдът счита за неоснователни по следните съображения : На първо място съдът счита, че в настоящия случай не намира приложение разпоредбата на чл.111, б.в от ЗЗД, макар и да се касае за периодични плащания. Вземането на ответника е установено с влязла в сила заповед за изпълнение, като съдът не споделя доводите на ищеца, че поради това не следва да се прилага чл.117, ал.2 от ЗЗД. Съдът счита, че при осъществяването на принудително изпълнение въз основа на влязла в сила заповед за изпълнение, изпълняемото право е облечено в изпълнителна сила, която възниква в момента на изтичане на срока за възражение по чл. 414, ал. 2 ГПК, в който случай съдът служебно издава изпълнителен лист. С влизането в сила на заповедта за изпълнение – чл. 416 ГПК, се получава ефект, аналогичен на силата на присъдено нещо и длъжникът не може да релевира възраженията си срещу дълга по общия исков ред, извън случаите на чл. 424 ГПК и чл. 439 ГПК, тъй като същите са преклудирани, с което се получава ефект на окончателно разрешен правен спор за съществуване на вземането – арг. и от чл. 371 ГПК, поради което и намира приложение разпоредбата на чл. 117, ал. 2 ЗЗД – срокът на новата давност е всякога пет години /а не три години, както счита жалбоподателката/. Неподаването на възражение в срока

по чл. 414, ал. 2 ГПК може да се приравни по правни последици на признание на вземането от длъжника по чл. 116, б. "а" ЗЗД – целта на регламентираното в действащия ГПК заповедно производство е да се установи дали претендираното вземане е спорно, а признанието на дълга може да бъде изразено и с конклюдентни действия, доколкото същите манифестират в достатъчна степен волята на длъжника да потвърди съществуването на конкретен дълг към кредитора – виж например Решение № 3 от 04.02.2022 г. на ВКС по гр. дело № 1722/2021 г., IV г. о., ГК, Решение № 93 от 17.05.2021 г. на ВКС по гр. дело № 2766/2020 г., IV г. о., ГК, Решение № 100 от 20.06.2011 г. на ВКС по т. дело № 194/2010 г., II т. о., ТК, Решение № 131 от 23.06.2016 г. на ВКС по гр. дело № 5140/2015 г., IV г. о., ГК, Определение № 60818 от 15.12.2021 г. на ВКС по гр. дело № 2482/2021 г., IV г. о., ГК. В този смисъл и с оглед нормата на чл. 117, ал. 2 ЗЗД, считано от влизането в сила на процесната заповед за изпълнение, с която е установено вземането на ответника – в случая от 22.12.2017 г., е започнала да тече нова петгодишна давност.

Действително, считано от 22.12.2017 год. петте години изтичат на 22.12.2022 год., а изпълнителното производство е образувано на 27.01.2023 год., но в този период е имало спиране на давността, на осн. чл.3, т.2 от Закона за мерките и действията по време на извънредно положение, обявено с решение на НС от 13.03.2020 год., съгласно която разпоредба в периода 13.03.2020 год. – 21.05.2020 год. всички давностни срокове, с изтичането на които се погасяват или придобиват права от частноправни субекти спират да текат. Именно поради това спиране на давността, правото на принудително изпълнение по отношение на процесното вземане към момента на образуване на изпълнителното производство януари 2023 год. не е било погасено, а след образуването му, с всяко изпълнително действие давността се прекъсва и започва да тече нова давност - Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по т. д. № 2/2013 г., ОСГТК.

По изложените съображения предявения иск се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

И двете страни са направили искане за присъждане на разноски, като предвид изхода на спора и на осн. чл.78, ал.3 от ГПК ищецът следва да заплати на ответника направените по делото разноски в размер на 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение, съгласно представен списък по чл.80 от ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от М. Б. М., ЕГН ***** от гр.Търговище, ул***, действащ чрез пълномощник адв.Д. П. от ТАК, със съдебен адрес : гр.Търговище, ул.“Георги Бенковски“ № 1, вх.Б, ет.2, офис 4

против „Водоснабдяване и канализация – Варна“ ООД, ЕИК 103002253, със седалище и адрес на управление: гр.Варна, ул.“Прилеп“ № 33, представлявано от В. Р., действащ чрез пълномощник юрк.П. Д. иск, **с правно осн. чл.439 от ГПК във вр. с чл.124 от ГПК**, за признаване за установено в отношенията на страните, че ищецът не дължи на ответника сумата от 623,26 лв. - главница, представляваща консумирана и неплатена питейна вода в периода 09.07.2013 год. – 12.04.2016 год., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 31.10.2017 год. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от 201,45 лв., представляваща лихва за забава за периода 12.09.2013 год. – 24.10.2017 год., за които е издаден изпълнителен лист от 22.12.2017 год., по ч. гр. д. № 2002/2017 г. на РСТ и е образувано изпълнително дело № 20237690400153 по описа на *** А. З., рег. № 769 на К***, с район на действие ОС -Търговище поради погасяване по давност, **като неоснователен.**

ОСЪЖДА М. Б. М., ЕГН ***** от гр.Търговище, ул***, действащ чрез пълномощник адв.Д. П. от ТАК, със съдебен адрес : гр.Търговище, ул.“Георги Бенковски“ № 1, вх.Б, ет.2, офис 4 да заплати на „Водоснабдяване и канализация – Варна“ ООД, ЕИК 103002253, със седалище и адрес на управление: гр.Варна, ул.“Прилеп“ № 33, представлявано от В. Р., действащ чрез пълномощник юрк.П. Д. направените по делото разноси в размер на 100 лв. - юрисконсултско възнаграждение, **на осн. чл.78, ал.3 от ГПК във вр. с чл.80 от ГПК.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Окръжен съд - Търговище.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____